

Cinc anys del Ciutat d'Inca Bàsquet

Fa 5 anys moria un mite,
com un fill per en Rubert
sense enterro, sense rite,
arribàrem a tal fita
hagués pogut ser un desert!

Benvinguts a l'infern
on el partit mai te fi,
als defora se'ls farà etern,
pensaran que mos falta un pern
guanyarem, si o si!

En Juan fou el padrí
s'ajuntà amb gent molt cabal
pareix que va esser el destí,
va néixer del que va morir
amb una força descomunal.

Apostàrem fort per el femení
aquell etern oblidat,
ses nines que tenim aquí;
les estimam tant si varen venir
com si es que han tornat.

Tomeu Bauçà de President
amb gent de gran valia
amb la força i el talent
amb il·lusió i sempre content
aquell somni s'acomplia.

El club cuida molt lo social
una paella o Santa Magdalena
caragolada
sa resposta sempre és bestial
sa gent el millor capital
i per nosaltres sempre estimada

Sa Creu, el nostre bastió
els jugadors el nostre capital
n'hem vistes de tot color
intentant sempre el millor,
el nostre Club es colossal.

Amb col·laboració amb l'Ajuntament
ens han cedit una nau,
som el Club amb més gent
per això el Batle i el regidor vigent
ens han deixat el Palau.

Des del temps de n'Esterelles
dels pirotècnics a la presentació,
d'aquell que xuclava les mamelles
que es quedava pilotes i cistelles;
els dimonis al Gili feren furor.

Tomeu Llomart, INCA , a 20 de gener del 2017